Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Rok VIII Nr. 2.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO WILEŃSKIEGO

Wilno, dnia 1 lutego 1931 r.

Redakcja i Administracja:
Wilno, Wolana 10. Kuratorjum Okr. Szk. Wil. Konto P. K. O. Nr. 30.466.

TREŚĆ:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Część urzędowa.

12

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 27 listopada 1930 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 31 marca 1926 r. w sprawie egzaminów nadzwyczajnych z zakresu programu nauczania w szkołach powszechnych.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 304) zarządzam, co następuje:

§ 1. Paragraf 6 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 31 marca 1926 r. w sprawie egzaminów nadzwyczajnych z zakresu programu nauczania w szkołach powszechnych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 9, poz. 100) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kandydaci, którzy przekroczyli 18 rok życia mogą być zwolnieni przez inspektora szkolnego od zdawania egzaminu z języka obcego, rysunków, robót ręcznych (kobiecych), śpiewu i ćwiczeń cielesnych; w podaniu swem o dopuszczenie do egzaminu nadzwyczajnego winni oni wyraźnie o to prosić".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 27 listopada 1930 r. (Nr. II. 11090/30).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(—) Sł. Czerwiński.

13

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 28 listopada 1930 r.,

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach zawodowych.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 271) zarządzam co następuje:

Do art. 6:

§ 1. Naukę kreślenia geometrycznego w szkołach rzemieślniczo-przemysłowych i zawodowych dokształcających uważa się za naukę matematyki, o której mowa w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Do art. 9:

§ 2. Kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących, ograniczone do niższych klas szkół średnich ogólnokształcących lub do klas I—V tychże szkół, uprawniają do nauczania przedmiotów ogólnokształcących tylko w szkołach mistrzów i nadzorców.

Do art. 12 pkt. b.):

§ 3. Za studja, odpowiadające wymaganiom art. 12 pkt. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, uważa się:

Przy matematyce, jako przedmiocie nauczania:

ukończenie wydziału filozoficznego (matematyczno-przyrodniczego) jednego z uniwersytetów w Polsce ze stopniem magistra filozofji w zakresie matematyki, fizyki lub astronomji;

ukończenie jednej z politechnik w Polsce z dyplomem inżyniera;

ukończenie wydziału ogólnego (grupy: matematyczna, fizyczna i geometrji wykreślnej) Politechniki Lwowskiej ze stopniem magistra;

ukończenie Akademji Górniczej w Krakowie z dyplomem inżyniera.

Przy fizyce, jako przedmiocie nauczania:

ukończenie wydziału filozoficznego (matematyczno-przyrodniczego) jednego z uniwersytetów w Polsce ze stopniem magistra filozofji w zakresie fizyki, chemji, astronomji lub matematyki;

ukończenie jednej z politechnik w Polsce z dyplomem inżyniera;

ukończenie wydziału ogólnego (grupy: matematyczna, fizyczna i chemiczna) Politechniki Lwowskiej ze stopniem magistra;

ukończenie Akademji Górniczej w Krakowie z dyplomem inżyniera;

ukończenie wydziału rolniczego lub leśnego jednego z uniwersytetów w Polsce z dyplomem inżyniera;

ukończenie Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dyplomem inżyniera.

Przy chemji ogólnej, jako przedmiocie nauczania:

ukończenie wydziału filozoficznego (matematyczno-przyrodniczego) jednego z uniwersytetów w Polsce ze stopniem magistra filozofji w zakresie chemji.

ukończenie wydziału chemicznego jednej z politechnik w Polsce z dyplomem inżyniera;

ukończenie wydziału ogólnego (grupy: chemiczna i fizyczna) Politechniki Lwowskiej ze stopniem magistra;

ukończenie Akademji Górniczej w Krakowie z dyplomem inżyniera;

ukończenie wydziału rolniczego jednego z uniwersytetów lub politechnik w Polsce z dyplomem inżyniera i

ukończenie Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dyplomem inżyniera.

Przy językach obcych, jako przedmiocie nauczania:

ukończenie wydziału filozoficznego (humanistycznego) jednego z uniwersytetów w Polsce ze stopniem magistra filozofji w zakresie filologji odnośnego języka;

ukończenie innych studjów akademickich w Polsce, zakończonych przepisanemi egzaminami, oraz w obu wypadkach egzamin na nauczyciela języków obcych w szkołach zawodowych, stosownie do § 11 niniejszego rozporządzenia.

Przy rachunkowości i korespondencji przemysłowej, jako przedmiocie nauczania:

ukończenie z dyplomem akademickiej szkoły handlowej w Polsce.

Przy higjenie ogólnej, jako przedmiocie nauczania:

ukończenie wydziału lekarskiego jednego z uniwersytetów w Polsce z dyplomem lekarza lub doktora.

Przy prawoznawstwie ogólnem, jako przedmiocie nauczania:

ukończenie wydziału prawnego lub prawno-ekonomicznego jednego z uniwersytetów w Polsce ze stopniem magistra.

Do art. 12, ust. 2:

§ 4. Warunki dopuszczenia do państwowego egzaminu na nauczyciela kaligrafji, stenografji lub pisania na maszynie dla szkół zawodowych, są następujące:

a) obywatelstwo polskie;
b) nieskazitelna przeszłość, udowodniona poświadczeniem właściwej władzy administracji ogólnej;
c) zdatność fizyczna do zawodu nauczycielskiego;
d) ukończenie 21 lat życia;
e) posiadanie świadectwa dojrzałości szkoły średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiego, lub świadectwa ukończenia państwowej lub niepaństwowej uznanej za równorzędną szkoły zawodowej, do której warunkiem przyjęcia jest ukończenie 6 klas szkoły średniej ogólnokształcącej lub posiadanie cenzusu równowartościowego, a nauka w niej trwa nie krócej niż 2 lata, lub takiej państwowej lub niepaństwowej, uznanej za równorzędną, szkoły zawodowej, do której warunkiem przyjęcia jest ukończenie 7-miu oddziałów siedmio lub sześcioklasowej publicznej szkoły powszechnej, a nauka w niej trwa nie krócej niż trzy lata.

Kandydaci, ubiegający się o uzyskanie kwalifikacyj na nauczycieli stenografji lub pisania na maszynie, winni ponadto wykazać się świadectwem z odbycia co najmniej 2-letniej praktyki zawodowej.

Do art. 13 pkt. b) i art. 17 pkt. b):

§ 5. Za odpowiednie szkoły zawodowe o poziomie więcej niż średnim uważa się państwowe lub niepaństwowe uznane za równorzędne szkoły zawodowe, do których warunkiem przyjęcia jest ukończenie 6 klas szkoły średniej ogólnokształcącej lub posiadanie cenzusu równowartościowego, a nauka w nich trwa nie krócej niż 3 lata.

Do art. 14 pkt. b), art. 22 pkt. b) i art. 25 pkt. b):

§ 6. O uznaniu praktyki nauczycielskiej decyduje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie wniosku Kuratora tego Okręgu Szkolnego, na terenie którego nauczyciel naucza lub ostatnio nauczał w szkole zawodowej.

Wnioski te winny być poparte świadectwami o pracy nauczycielskiej.

Do art. 15:

§ 7. Warunki dopuszczenia do państwowego egzaminu na nauczyciela rysunków w szkołach zawodowych są następujące:

a) obywatelstwo polskie;
b) nieskazitelna przeszłość, udowodniona poświadczeniem właściwej władzy administracji ogólnej;
c) zdatność fizyczna do zawodu nauczycielskiego;
d) ukończenie 21 lat życia;
e) posiadanie dyplomu z ukończenia Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie, Akademji Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydziału Sztuki w Uniwersytecie im. Stefana Batorego w Wilnie, wydziału architektury na politechnikach w Polsce, wydziału ogólnego (grupa rysunkowa) Politechniki Lwowskiej, albo posiadanie świadectwa ukończenia jednej z państwowych szkół zdobniczych i przemysłu artystycznego.

Do art. 18, art. 19 pkt. a) i b), art. 20 pkt. a) i b), art. 21, art. 23 pkt. a) i b), art. 24 pkt. b) i c), art. 25 pkt. c), art. 26 pkt. a), b), c) i d), art. 27 pkt. a) i b) oraz art. 28 pkt. c), d), e) i f):

§ 8. O uznaniu praktyki zawodowej decyduje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie przedstawionych świadectw o pracy.

Osoby, ubiegające się o przyznanie kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach zawodowych na podstawie powyższych artykułów, dołączają do podania oryginały lub notarjalne odpisy świadectw o pracy zawodowej oraz zestawienie przebiegu studjów i praktyki zawodowej.

Do art. 20 pkt. b):

§ 9. Za odpowiednie szkoły zawodowe o poziomie więcej niż średnim uważa się:

1. Państwową Wyższą Szkołę Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie,
2. Państwową Szkołę Ogrodnictwa w Poznaniu,
3. Instytut Nauk Handlowo-Gospodarczych w Wilnie.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w poszczególnych wypadkach uznać również inną szkołę jako szkołę zawodową o poziomie więcej niż średnim.

Do art. 22 pkt. c), art. 24 pkt. b) i c) i art. 28 pkt. f):

§ 10. Warunki dopuszczenia do egzaminu są następujące:
a) Obywatelstwo polskie;
b) Nieskazitelna przeszłość, udowodniona poświadczeniem właściwej władzy administracji ogólnej;
c) Zdatność fizyczna do zawodu nauczycielskiego;
d) Posiadanie jednego ze świadectw, wymienionych w art. 22 pkt. c), art. 24 pkt. b) lub c), albo w art. 28 pkt. f) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Do art. 29:

§ 11. Zwalnia się od obowiązku składania egzaminu wszystkich nauczycieli, odpowiadających wymaganiom art. 21, art. 12 pkt. a) oraz art. 12 pkt. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, z wyjątkiem nauczycieli, ubiegających się o przyznanie kwalifikacyj do nauczania języków obcych.

Do art. 30:

§ 12. Na podstawie art. 1 litery d) i f) ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. w przedmiocie przyznania Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie praw szkół akademickich państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 185) równorzędne ze świadectwami szkół akademickich są dyplomy ukończenia Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie.

Od kandydatów, którzy nie posiadają świadectw ukończenia szkół państwowych polskich, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zażądać stwierdzenia drogą egzaminu, że władają w dostatecznym stopniu językiem polskim.

Do art. 32:

§ 13. Do podań, wnoszonych do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o uznanie osób za posiadające kwalifikacje do nauczania w szkołach zawodowych, winny być dołączone świadectwa szkolne, zaświadczenia o pracy nauczycielskiej lub praktyce zawodowej, oraz zestawienie przebiegu studjów i ewentualnej praktyki zawodowej kandydata.

Do podań osób, nauczających w szkołach zawodowych, które winny być wnoszone za pośrednictwem Kuratorjów właściwych Okręgów Szkolnych, Kuratorzy dołączą wykazy kwalifikacyjne kandydatów, względnie swoją opinję o ich pracy nauczycielskiej.

Do art. 33:

§ 14. Do nauczania przedmiotów zawodowych w szkołach handlowych wszelkich szczebli i typów dopuszcza się osoby, posiadające dyplomy ukończenia Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu, Wyższego Stu-

djum Handlowego w Krakowie i Wyższej Szkoły dla Handlu Zagranicznego we Lwowie.

Poza tem do końca roku szkolnego 1932/33 uznaje się za dopuszczonych do nauczania w szkołach zawodowych wszystkich nauczycieli, którzy od chwili wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej są lub będą czynni w szkołach zawodowych w Państwie Polskiem.

§ 15. Wszędzie, gdzie w niniejszem rozporządzeniu mówi się o rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej, należy rozumieć rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o kwalifikacjach do nauczania w szkołach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 271).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 28 listopada 1930 r. (Nr. III. T. 9696/30.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

(—) *St. Czerwiński.*

14

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 10 grudnia 1930 r.

o dodatkowej sesji dla egzaminów uproszczonych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich.

W związku z rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 czerwca 1923 r. w sprawie uproszczonych egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 13, poz. 108), częściowo zmienionem rozporządzeniem z dnia 19 czerwca 1925 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 13, poz. 123), i uzupełniając postanowienia tego rozporządzenia, zarządzam co następuje:

Ze względu na zbliżający się termin prekluzyjny odbywania egzaminów uproszczonych (koniec czerwca 1931 r.), pragnąc zapobiec zbyt masowemu zgłaszaniu się kandydatów do tych egzaminów w ciągu pozostałej jednej sesji, ustanawiam w r. 1931 dla egzaminów uproszczonych jeszcze jedną sesję, mianowicie w miesiącu marcu, z tem, aby sesja następna odbyła się w czerwcu r. 1931.

Warszawa, dnia 10 grudnia 1930 r. (Nr. II. 23961/30).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(–) *Sł. Czerwiński.*

15

OKÓLNIK

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, oraz dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i kierownictw szkół powszechnych

w sprawie dochodzeń statystycznych za r. 1930/31.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym zarządza w bieżącym roku szkolnym obszerne dochodzenia statystyczne we wszystkich szkołach od ochronek po szkoły wyższe. Prócz statystyki szkolnej przeprowadzony zostanie na wiosnę r. 1931 powszechny spis dzieci. Zebrane materjały zostaną szczegółowo opracowane przez Ministerstwo i Główny Urząd Statystyczny i będą przez Ministerstwo opublikowane w szeregu wydawnictw. Posłużą one Ministerstwu oraz organom podwładnym do planowego zaprojektowania pracy organizacyjnej w szkolnictwie na szereg lat najbliższych. Odpisy danych statystycznych pozostające w szkołach oraz w posiadaniu bezpośredniej władzy przełożonej, dadzą też materjał do rozstrzygania praktycznych zagadnień charakteru lokalnego.

Przywiązując wielkie znaczenie do tych dochodzeń, wzywam podwładne organy administracyjne, dyrekcje i kierownictwa szkół oraz ogół nauczycieli do dostarczenia materjałów dokładnych i wyczerpujących, pisanych pismem czytelnem i złożenia ich w ustalonych terminach.

Podobne obszerne sprawozdania szkolne projektowane są przez Ministerstwo w odstępach pięcioletnich.

Warszawa, dnia 27 listopada 1930 r. (Nr. I. Prez. 7981/30).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *Sł. Czerwiński.*

16

OKÓLNIK

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

do wszystkich władz i urzędów, Rektoratów szkół wyższych oraz dyrekcyj i kierownictw szkół, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

w sprawie kosztów badania lekarskiego przy emerytowaniu funkcjonarjuszów państwowych.

Podaję do wiadomości i stosowania wyjaśnienia w sprawie przyznawania zwrotu kosztów badania lekarskiego funkcjonarjuszów państwo-

wych, przenoszonych w stan spoczynku, lub ze stanu tego powoływanych z powrotem do służby czynnej, nadesłane przez Ministerstwo Skarbu w piśmie z dnia 24 listopada 1930 r. L. D. I-14451/5/30, wydanem w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych:

Według postanowień artykułów 9, 11 do 14, 28, 29, 31 do 33, 39, 42 oraz 95 i 96 znowelizowanej ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 46 z r. 1924) tudzież w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1924 r. o komisjach lekarskich (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 160) funkcjonarjusze państwowi w czynnej służbie lub na emeryturze poddawani są urzędowym badaniom lekarskim:

1) przez lekarza urzędowego:

a) gdy funkcjonarjusz prosi o przeniesienie go na emeryturę w myśl p. a) art. 28 ustawy emerytalnej,

b) gdy właściwa władza zamierza przenieść funkcjonarjusza w stan spoczynku na podstawie p. b) art. 29 ustawy emerytalnej,

c) gdy właściwa władza w myśl art. 96 ustawy emerytalnej zamierza emerytowanego funkcjonarjusza byłego państwa zaborczego powołać do czynnej służby państwowej polskiej,

2) przez komisję lekarską I instancji:

a) gdy na skutek orzeczenia lekarza urzędowego zachodzi potrzeba stwierdzenia na żądanie właściwej władzy, czy funkcjonarjusz utracił istotnie i w jakim stopniu zdolność do zarobkowania w myśl art. 11 ustawy emerytalnej,

b) w celu stwierdzenia, czy zachodzi wypadek, przewidziany w p. 1) lub 2) art. 9 ustawy emerytalnej, oraz jaki jest stopień utraty zdolności do zarobkowania według art. 12 ustawy emerytalnej,

c) w celu stwierdzenia, czy zachodzi potrzeba umieszczenia emeryta w zakładzie dla umysłowo chorych w myśl art. 42 ustawy emerytalnej,

d) przy stosowaniu do emeryta postanowień art. 39 ustawy emerytalnej;

3) przez komisję lekarską II instancji:

a) gdy w wypadku wątpliwym w myśl art. 31 ustawy emerytalnej właściwa władza postanawia poddać funkcjonarjusza ponownemu badaniu, nie poprzestając na orzeczeniu lekarza urzędowego,

b) gdy funkcjonarjusz domaga się w myśl art. 31, względnie 32 ustawy emerytalnej ponownego badania, ponieważ orzeczenie lekarza urzędowego wypadło dla tego funkcjonarjusza niekorzystnie,

c) gdy funkcjonarjusz, ubiegający się o zastosowanie do niego p. 1) lub 2) art. 9, względnie art. 11 lub 12 ustawy emerytalnej, zgło-

sił żądanie do dni 30-u w myśl art. 33 ustawy emerytalnej o poddanie go powtórnemu badaniu przez komisję lekarską na zasadzie przedłożonych prywatnych świadectw lekarskich, stwierdzających jego stan zdrowia w sposób odmienny od komisji lekarskiej I instancji,

d) gdy funkcjonarjusz, ubiegający się o zastosowanie do niego p. 1) lub 2) art. 9, względnie art. 11 lub 12 ustawy emerytalnej, poddany był badaniu przez komisję lekarską I instancji, lecz zdania członków tej komisji są podzielone, albo jeżeli właściwa władza z uzasadnionej przyczyny żąda powtórnego badania przez komisję lekarską,

e) gdy właściwa władza żąda orzeczenia komisji lekarskiej II instancji w celu stwierdzenia pozostawania w związku przyczynowym choroby lub kalectwa ze służbą państwową, a w szczególności ustalenia, czy choroba powstała z przyczyn, przewidzianych w art. 9 ustawy emerytalnej, oraz czy istnieje wina funkcjonarjusza w powstaniu tej choroby,

f) gdy chodzi o stwierdzenie potrzeby umieszczenia emeryta w państwowym zakładzie dla umysłowo chorych w myśl art. 42 ustawy emerytalnej albo o stwierdzenie stanu niezdolności lub zdolności do służby lub pracy zarobkowej emeryta w wypadkach, wskazanych w art. 39 ustawy emerytalnej, a zdania członków komisji lekarskiej I instancji są podzielone, lub też jeżeli właściwa władza z uzasadnionych powodów żąda poddania takiego emeryta powtórnemu badaniu przez komisję lekarską, względnie gdy prosi o to dany emeryt w myśl art. 33 ustawy emerytalnej na zasadzie przedłożonych prywatnych świadectw lekarskich, stwierdzających jego stan zdrowia w sposób odmienny od komisji lekarskiej I instancji.

W wypadkach wymienionych pod 1) b), c), 2) a), b) i d), oraz 3) a), d) i e), o ile chodzi o funkcjonarjuszów lub emerytów, którzy w celu poddania się badaniu lekarskiemu zmuszeni są odbyć podróż z miejscowości, w której zamieszkują, do miejscowości urzędowania lekarza urzędowego, względnie komisji lekarskiej I lub II instancji, a którzy badaniu temu poddawani są na zarządzeniu władzy z urzędu, odbyta podróż ma charakter podróży służbowej, i wobec tego funkcjonarjusze ci lub emeryci powinni otrzymywać zwrot kosztów podróży i diet w myśl odnośnych przepisów o kosztach podróży służbowych i diet funkcjonarjuszów państwowych.

To samo odnosi się do emerytów, wymienionych pod 3) f), o ile chodzi o stwierdzenie stanu niezdolności lub zdolności do służby lub pracy zarobkowej emeryta w wypadkach, wskazanych w art. 39 ustawy emerytalnej, a zdania członków komisji lekarskiej I instancji są podzielone, lub też jeżeli właściwa władza z uzasadnionych powodów żąda poddania takiego emeryta powtórnemu badaniu przez komisję lekarską II instancji.

Natomiast w wypadkach, wymienionych pod:

1) a),

2) b) i c),

3) b) i c)

a zatem, o ile chodzi o funkcjonarjuszów lub emerytów, którzy badaniu lekarskiemu są poddawani przez władze na skutek ich własnej prośby albo odwołania, można nazwać odbytą podróż tylko pod tym warunkiem za podróż służbową, uprawniającą do żądania zwrotu kosztów podróży i diet, jeżeli badanie lekarza urzędowego, względnie komisji lekarskiej I lub II instancji wykazało słuszność prośby lub odwołania.

To samo odnosi się do emerytów, wymienionych pod 3) f), o ile chodzi o stwierdzenie potrzeby umieszczenia emeryta w myśl postanowień art. 42 ustawy emerytalnej w państwowym zakładzie dla umysłowo chorych albo o stwierdzenie stanu niezdolności lub zdolności do służby lub pracy zarobkowej emeryta w wypadkach, wskazanych w art. 39 ustawy emerytalnej, a dany emeryt w odwołaniu swem prosi o przedstawienie go do powtórnego zbadania przez komisję lekarską II instancji w myśl art. 33 ustawy emerytalnej na zasadzie przedłożonych prywatnych świadectw lekarskich, stwierdzających jego stan zdrowia w sposób odmienny od komisji lekarskiej I instancji.

Co się tyczy wypadków, w których komisja lekarska stawia wniosek, aby władza przełożona skierowała funkcjonarjusza lub emeryta do szpitala lub kliniki celem przeprowadzenia dokładnego badania lub obserwacji danej osoby przed wydaniem przez komisję decydującego orzeczenia, koszty pobytu i badania danej osoby w szpitalu lub klinice powinny być pokryte w całości przez Skarb Państwa w myśl § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 160).

Co do zarachowania wydatków, połączonych z badaniem lekarskiem funkcjonarjuszów państwowych, przenoszonych w stan spoczynku, oraz emerytów powoływanych z powrotem do służby czynnej, należy stosować postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 25 kwietnia 1927 r. L. 566-D.B. III, który brzmi:

Na zapytanie jednej z Izb Skarbowych, kto i w jaki sposób ma pokrywać koszty Komisyj lekarskich dla funkcjonarjuszów państwowych oraz wydatki, połączone z badaniem tych funkcjonarjuszów, Ministerstwo Skarbu, interpretując przepisy § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 160) podaje do wiadomości, że z budżetu Ministerstwa Skarbu winny być pokrywane tylko koszty podróży i diety członków komisyj lekarskich, nie będących funkcjonarjuszami państwowymi, oraz koszty obserwacji w szpitalu.

Na ten cel otwierany jest specjalny kredyt w budżecie Ministerstwa Skarbu do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia).

Natomiast każda władza winna pokrywać ze swego budżetu diety oraz koszty podróży przedsiębranych w celu uczestnictwa w posiedze-

niach komisji przez tych członków Komisyj lekarskich, którzy są funkcjonarjuszami danej władzy.

Również koszty podróży funkcjonarjuszów, którzy mają być poddani badaniu oraz przedstawicieli władzy służbowej mają być pokrywane przez odnośne władze z własnych kredytów na podróże służbowe.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1930 r. (Nr. I. Prez. 8145-30).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *Sł. Czerwiński.*

17

OKÓLNIK
Kuratora Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dn. 19 stycznia 1931 r. Nr. 0-1790/31

Do Panów Inspektorów Szkolnych oraz Dyrekcyj i Kierownictw wszystkich szkół w Okręgu

w sprawie zużytkowania materjałów propagandowych Komitetu Tygodnia Emigranta Polaka.

Z uwagi na to, że propaganda na rzecz Tygodnia Emigranta Polaka nie mogła być w czerwcu roku ubiegłego przez szkoły w dostateczny sposób przeprowadzona, polecam, nawiązując do okólnika z dnia 10 kwietnia 1930 r. Nr. 0-10220/30 (Dz. Urz. Kurat. Nr. 5 poz. 79), zużytkować w tym celu w czasie najbliższym przesłane szkołom materjały Komitetu Organizacyjnego Tygodnia Emigranta Polaka.

Kurator Okręgu Szkolnego
(—) *K. Szelągowski*

18

OKÓLNIK
Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 30 grudnia 1930 r. Nr. 0-40535/30,

do Panów Inspektorów Szkolnych oraz Dyrekcyj i Kierownictw wszystkich szkół państwowych w Okręgu

w sprawie wzoru deklaracji płatniczej.

Podaję niżej pismo Ministerstwa Skarbu L. D. VII 1457/2/30 w sprawie posługiwania się przy wypłatach deklaracjami według ustanowionego wzoru oraz wzór do wiadomości i stosowania.

Naczelnik Wydziału
J. Małowieski.

Ministerstwo Skarbu
do wszystkich władz centralnych

w sprawie posługiwania się przy wypłatach deklaracjami według ustanowionogo wzoru.

Według doniesień niektórych izb skarbowych, władze i urzędy nie zawsze posługują się przy dokonywaniu wpłat (przelewów, potrąceń) w kasach skarbowych deklaracjami według wzoru Nr 39 do § 41 p. 4 ust. 3 Instr. dla kas skarb., ustalonemi przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, natomiast często sporządzają deklaracje płatnicze według własnego układu, mało przejrzystego, niezawierającego niezbędnych danych dla prawidłowego zarachowania przychodu.

Ministerstwo Skarbu podaje w załączeniu wzór omawianej deklaracji płatniczej z prośbą o polecenie podległym władzom i urzędom stosowania tego wzoru na przyszłość przy dokonywaniu wpłat (przelewów, potrąceń) w kasach skarbowych.

Warszawa, 3 listopada 1930 r. L. D. VII. 1457/2/30.

Dyrektor Departamentu
(—) *Czauderna*.

Załącznik do L. D. VII. 1457/2/30.

Wzór Nr 39
do § 41 I. K.

Do Centralnej Kasy Państwowej

Kasy Skarbowej w . . . .

Deklaracja płatnicza na . . . . zł. . . . . gr. .
słownie złotych . . . .
. . . . zamieszkał . .
(Imię i nazwisko)
w . . . . wpłaca powyższą kwotę na rachunek
. . . . z polecenia . . . . . .
. . . . tytułem . . . .
. . . . dn. . . . . 19 . . r.
(Podpis) . . . .

Adnotacja Kasy:

Sumy (rodzaj) . . . .
Urząd dysponujący . . . .
Nazwa rachunku . . . .
Pozycja dziennika przychodu . . . .
Data . . . .

Księgowy . . . .

19

Organizacja szkół.

Zarządzeniem z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. I-40515/30 Kurator Okr. Szk. podniół stopień organizacyjny 5 kl. publicznej szkoły powszechnej w Nowojelni gm. dworzeckiej do 6 kl.

20

Ogłoszenia.

W sprawie egzaminu praktycznego na nauczyciela publicznych szkół powszechnych.

Kuratorjum podaje do wiadomości, że Ministerstwo W. R. i O. P. nie zamierza ze względów zasadniczych tworzyć specjalnych wakacyjnych kursów przygotowawczych dla nauczycieli, mających zdawać egzamin praktyczny. Charakter praktyczny tego egzaminu, który ma na celu stwierdzenie, jak nauczzyciel stosuje w praktyce wiedzę i umiejętności, nabyte w zakładzie kształcenia nauczycieli, wymaga od kandydata, stającego do tego egzaminu, intensywnej pracy *w ciągu całego okresu przedegzaminowego.* Tworzenie zaś Kursów wakacyjnych, przygotowujących do takiego egzaminu, wytwarza szkodliwe złudzenia, że do egzaminu praktycznego można się przygotować w ciągu krótkiego czasu, *niezależnie od wyników mozolnej pracy w szkole*, przez powtórzenie materjału, przerobionego w Seminarjum nauczycielskiem. Mogłoby się to przyczynić do spaczenia zasadniczej, jedynie słusznej koncepcji tego egzaminu, jako egzaminu praktycznego i nadania mu niewłaściwego charakteru powtórzenia matury seminarjalnej.

Nr. I 1036/31.

W sprawie wydawnictwa „Kronika o Polskiem Morzu".

Kuratorjum zwraca uwagę Dyrekcyj i Kierownictw szkół oraz Nauczycielstwa na wydawnictwo p. t. „Kronika o Polskiem Morzu". Dzieje walk, zwycięstw i pracy. Pod redakcją Cz. Pechego. Warszawa, 1930 r.

Dzieło to zawiera 50 gruntownych monografij, ilustrowanych wykresami, mapami, statystykami i fotografjami. Rozpatruje zagadnienie polskiego dostępu do morza z punktu widzenia historycznego, kulturalnego i przedewszystkiem gospodarczego. Godne jest polecenia do bibljotek szkolnych z uwagi na konieczność uświadomienia młodzieży o wadze spraw morskich dla bytu państwowego Polski.

Wydawnictwo zamawiać można w Administracji tygodnika „Polska Gospodarcza". Warszawa, ul. Elektoralna 2, gmach Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Cena za egzemplarz 25 zł. z przesyłką 28 zł.

W sprawie loterji na budowę domu kultury.

Kuratorjum zwraca uwagę, jako na rzecz godną poparcia, na zorganizowaną przez Stowarzyszenie Rezerwistów i Byłych Wojskowych drugą loterję. z której dochód przeznaczony jest na wybudowanie pomnika-domu kultury i pracy dla wdów i sierot po poległych obrońcach Ojczyzny, mającego upamiętnić dziesiątą rocznicę odparcia najazdu bolszewickiego. Stowarzyszenie obowiązało się wpłacić z dochodu jaki przyniesie loterja dzięki skutecznemu poparciu nauczycielstwa kwotę złotych 25.000 na budowę sanatorjum przeciwgruźliczego dla nauczycieli i ich rodzin.

Cena jednego losu — 2 zł.

Losy roześle do szkół Stowarzyszenie Rezerwistów i byłych Wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej.

Należytość za sprzedane losy winna być wpłacona na konto P.K.O. 20.076.

Nr. 0.1151/31.

21

K o n k u r s.

Kuratorjum Okr. Szk. Wileńskiego ogłasza powtórnie konkurs na kierownika 7 kl. publicznej szkoły powszechnej w Lubczu pow. nowogródzkiego.

Podania należycie udokumentowane winni kandydaci wnosić w drodze służbowej do Kuratorjum Okr. Szk. Wileńskiego przez Inspektorat Szkolny pow. nowogródzkiego w Nowogródku, w terminie do dni 30 od daty wyjścia niniejszego Dziennika Urzędowego.

Nr. I-26578/30.

22

Ruch służbowy.

Inspektoraty Szkolne.

Mianowani:

1. Mamert Andrzejewski, prowizoryczny urzędnik IX st. sł. w Inspektoracie szkolnym w Mołodecznie, adjunktem kancelaryjnym IX st. sł. w tymże Inspektoracie z dn. 1-I 1931 r.

2. Feliks Chodźko, prowizorycznym urzędnikiem XI st. sł. w Inspektoracie Szkolnym w Brasławiu z dn. 1-I 1931 r.

Szkolnictwo powszechne.

Mianowani:

1. Ilko Bernat, kierownikiem 2 kl. szkoły w Ostaszynie pow. nowogródzkiego z dn. 1-II 1931 r.
2. Karol Jancelewicz, kierownikiem 2 kl. szkoły w Lubawiczach, pow. Nowogródzkiego z dn. 1-II 1931 r.
3. Kazimierz Olechowski, kierownikiem 7 kl. szkoły w Derewnie powiatu stołpeckiego z dn. 1-II 1931 r.
4. Adam Orlik, kierownikiem 6 kl. szkoły w Niehniewiczach pow. nowogródzkiego z dn. 1-II 1931 r.
5. Wiktor Andrzejewski, naucz. 2 kl. szkoły w Sućkowie pow. oszmiańskiego z dn. 1-I 1931 r.
6. Elżbieta Grajówna, naucz. 7 kl. szkoły w Mirze pow. stołpeckiego z dn. 1-I 1931 r.
7. Marja Juzianka, naucz. 1 kl: szkoły w Zapurwiu pow. wołożyńskiego z dn 1-I 1931.
8. Władysława Kleszczówna, naucz. 1 kl. szkoły w Hłotach pow. dziśnieńskiego z dn. 16-I 1931 r.
9. Franciszka Kowalska, naucz. 2 kl. szkoły w Porzeczu Cerkiewnem pow. dziśnieńskiego z dn. 16-I 1931 r.
10. Marja Kubasówna, naucz. 1 kl. szkoły w Morozach pow. dziśnieńskiego z dn. 15-I 1931 r.
11. Józef Lipnicki, naucz. 1 kl. szkoły w Czaplicach pow. lidzkiego z dn. 16 I 1931 r.
12. Marja Manejkowska, naucz. 2 kl. szkoły w Krasnowcach pow. lidzkiego z dn. 1-I 1931 r.
13. Juljanna Pawlusówna, naucz. 1 kl. szkoły w Bartoszyszkach pow. lidzkiego z dn. 1-I 1931 r.
14. Mikołaj Rakiewicz, naucz. 6 kl. szkoły w Wiszniewie pow. wołożyńskiego z dn. 1-I 1931 r.
15. Julja Szczotkówna, naucz. 1 kl. szkoły w Pleszkunach pow. postawskiego.
16. Józefa Wolska, naucz. 1 kl. szkoły w Uzmionach pow. brasławskiego z dn. 16-I 1931 r.
17. Ignacy Zwoliński, naucz. 1 kl. szkoły w Wybranciszkach pow. wileńsko-trockiego z dn. 16-I 1931 r.

Przeniesieni:

1. Jadwiga Babicka, naucz. 7 kl. szkoły w Mołodecznie, na stanowisko naucz. 7 kl. szkoły w Wołkowysku z dn. 1-I 1931 r.
2. Stefanja Chmielewska, naucz. 7 kl. szkoły Nr 2 w Słonimie, na stanowisko naucz. 7 kl. szkoły Nr 19 w Wilnie z dn. 16 I 1931 r.

3. Helena Eugenja Frąckiewiczowa, naucz. 7 kl. szkoły w Duniłowiczach pow. postawskiego, na stanowisko naucz. 7 kl. szkoły w Nowogródku z dn. 1-I 1931 r.

4. Stefan Gołębiowski, naucz. 2 kl. szkoły w Popkach pow. dziśnieńskiego, na stanowisko naucz. 5 kl. szkoły w Prozorokach pow. dziśnieńskiego z dn. 16-I 1931 r.

5. Stefanja Grabowiecka, naucz. 1 kl. szkoły w Zabłociu pow. baranowickiego, na stanowisko naucz. szkoły w Białobrzegach pow. łańcuckiego z dn. 1-I 1931 r.

6. Helena Gruzdasówna, naucz. 1 kl. szkoły w Żybakach pow. brasławskiego, na stanowisko naucz. 2 kl. szkoły w Pietkurniszkach tegoż pow. z dn. 1-I 1931 r.

7. Bolesława Kozłowska, naucz. 1 kl. szkoły w Maślikowcach pow. lidzkiego, na stanowisko naucz. 2 kl. szkoły w Ciwnowiczach tegoż pow. z dn. 1-I 1931 r.

8. Teofila Łaniuwna, naucz. 1 kl. szkoły w Tokorach pow. lidzkiego, na stanowisko 3 kl. szkoły w Plasewiczach tegoż pow. z dn. 16-XII 1930 r.

9. Mieczysław Malesza, naucz. 4 kl. szkoły w Sobotnikach pow. lidzkiego, na stanowisko naucz. 7 kl. szkoły w Radoszkowiczach pow. mołodeckiego z dn. 1-II 1931 r.

10. Stanisława Milewska, naucz. 7 kl. szkoły Nr 11 w Wilnie, na stanowisko naucz. 7 kl. szkoły Nr 28 w Wilnie z dn. 16-I 1931 r.

11. Antonina Pierożyńska, naucz. 1 kl. szkoły w Pleszkunach pow. postawskiego, na stanowisko naucz. 1 kl. szkoły w Żybakach pow. brasławskiego z dn. 1-I 1931 r.

12. Zofja Roubianka, naucz. 7 kl. szkoły Nr 19 w Wilnie, na stanowisko naucz. 7 kl. szkoły Nr 3 w Wilnie z dn. 16-I 1931 r.

13. Józef Szulc, naucz. 7 kl. szkoły w Płocku, na stanowisko naucz. 7 kl. szkoły w Mirze pow. Stołpeckiego z dn. 1-II 1931 r.

14. Aurelja Tomkiewiczówna, naucz. szkoły Nr 3 w Wilnie, na stanowisko naucz. 7 kl. szkoły Nr 2 w Słonimie z dn. 16-I 1931 r.

15. Marja Rozalja Wagowa, naucz. 2 kl. szkoły w Staszulach pow. brasławskiego, na stanowisko naucz. 7 kl. szkoły w Mogilnie z dn. 1-I 1931 r.

16. Jan Więckowski, naucz. 1 kl. szkoły w Zagórzu Delatyckiem pow. nowogródzkiego, na stanowisko naucz. 2 kl. szkoły w Pińczycach tegoż pow. z dn. 1-I 1931 r.

17. Zofja Woronowiczówna, naucz. 3 kl. szkoły w Chrólczycach pow. nowogródzkiego, na stanowisko naucz. 6 kl. szkoły w Nowojelni tegoż pow. z dn. 1-I 1931 r.

Zwolnieni:

1. Józef Kopankiewicz, naucz. szkoły w Chodatowiczach pow. nieświeskiego z dn. 30 X 1930 r.

2. Marja Makiedówna, naucz. 1 kl. szkoły w Czapliczach pow. lidzkiego, na własną prośbę z dn. 31-XII 1930 r.

3. Stefanja Prokopowiczówna, naucz. 1 kl. szkoły w Rohowiczach pow. wilejskiego, na własną prośbę z dn. 31-XII 1930 r.

Szkolnictwo zawodowe.

Jan Skawiński, dyrektor Państwowej Szkoły Rzemieślniczo-Przemysłowej w Suwałkach, na stanowisko dyrektora Państwowej Szkoły Rzemieślniczo-Przemysłowej w Wilnie.

23

Sprostowania.

W n-rze 11 Dziennika Urzędowego Kuratorjum na str. 275 tytuł: „Przeniesieni w stan spoczynku:" skreśla się, a wymieniona pod tym tytułem Luba Glińska powinna być umieszczona pod tytułem: „Przeniesieni w stan pozasłużbowy".

Nr. I-36967/30.

W n-rze 1 Dziennika Urzędowego Kuratorjum z r. 1931 na str. 8-ej błędnie wydrukowano nazwiska 2 członków Komisji Egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół powszechnych w Wilnie i 1 członka takiejże komisji w Słonimie — powinno być: Władysława Latoszka, Piotra Piałuchę, Jana Jakobsche.

Część nieurzędowa.

Tydzień Propagandy Trzeźwości
(1—8 II 1931 r.)

pod protektoratem Jego Em. Ks. Kardynała Dr. Hlonda, Prymasa Polski.

Do szeregu!

Rodacy! W obecnej chwili dziejowej więcej niż kiedykolwiek potrzeba nam przytomności umysłu, ludzi z charakterem, ofiarnych i wolnych od nałogów. Tymczasem liczni ziomkowie nasi żyją w pijaństwie i w innych nałogach, osłabiają własne zdrowie i dobytek, a kraj wtrącają w otchłań nędzy i upodlenia. Czas zdobyć się przynajmniej na jedno dla Polski: uczyńmy rozbrat z kieliszkiem! Usuńmy przestarzałe przesądy i nieszczęsne zwyczeje pijackie!

Tego atoli dokonać można tylko trudem zbiorowym i wytrwałym. Stańmy więc do wspólnej pracy od podstaw, a młode pokolenie tak wychowujmy, aby szukało rozrywek zdrowych i szlachetnych.

Takie właśnie są dążenia organizacyj przeciwalkoholowych. Stańmy zatem licznie i śmiało do szeregu, gotowi na poświęcenie, ożywieni Chrystusowym duchem miłości Boga i bliźniego, udzielmy ruchowi trzeźwości szczerego poparcia!

Rodaku! Czy tak trudno złożyć ojczyźnie w ofierze tę lichą przyjemność kieliszkową? Czy walka o trzeźwość narodu nie wydaje ci się dość ważną, pilną i szlachetną, by ją wydatniej niż dotąd popierać?

Polko! Czy nadal możesz biernie i obojętnie przyglądać się łzom licznych sióstr Twoich, poniewieranych przez niewolników nałogu? Dłużej już biernością grzeszyć Ci nie wolno. Ta szlachetna walka bez Twej pomocy nie może być uwieńczona zwycięstwem.

Młodzieży Polska! Na co jeszcze czekasz? „W ludzkości pochodzie duchy młodzieńcze idą na przodzie". Myśl — odrodzeńczą zawsze młodzież głosiła i własnym przykładem szerzyła. Czyżbyś dzisiaj nie była już zdolną do poświęceń dla ojczyzny? Czy samolubna żądza używania Ciebie także opanowała i zaślepiła, że nie pojmujesz, co jest potrzebą chwili obecnej?

Bracia drodzy, precz z sobkostwem i bezmyślnoscią?

Do szeregu! Na szaniec! Do walki o trzeźwość narodu o lepsze jutro Polski!

Komitet Honorowy Centralny tworzą:

Centrala Abstynencka Kół Młodzieży, Kraków, — Centrala Młodzieży Abstynenckiej, Poznań, — Filarecki Związek Elsów, Poznań, — Katolicki Zw. Abstynentów, Poznań, — Abstynencka Liga Kolejowców, Warszawa, — Centralne Tow. Rolnicze, Warszawa, — Centralne Tow. Rzemieślnicze, Warszawa, — Polska Macierz Szkolna, Warszawa, — Polskie Tow. walk, z alkoholizmem „Trzeźwość", Warszawa, — Polski Związek Kolejarzy, Warszawa, — Polski Związek Księży Abstynentów, Poznań, — „Rozwój", Tow. Rozwoju Życia Narodowego, Warszawa, — Stow. Chrześcijańsko-Narodowego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych, Warszawa, — Tow. Czytelni Ludowych, Poznań, — Towarzystwo Szkoły Ludowej, Kraków, — Zjednoczenie Młodzieży Polskiej, Poznań, — Zjednoczenie Zawodowe Polskie, Poznań, — Związek Akademików Abstynentów, Poznań, — Związek Bractw Wstrzemięźliwości, Poznań, — Związek Harcerstwa Polskiego, Warszawa, — Związek Księży Prefektów, Warszawa, — Związek Nauczycieli Abstynentów. Poznań, — Związek Organizacyj Ziemiańskich, Warszawa, — Związek Tow. Gimnastycznycy „Sokół", Warszawa — Związek Związków Sportowych, Warszawa.

Centralny Wydział Wykonawczy tworzy Zarząd Główny Polskiej Ligi Przeciwalkoholowej:

Prof. Dr. Eug. Piasecki, prezes, Ks. T. Gałdyński, sekretarz generalny, Wł. Bernaciak, kolejarz, prezes okręgu gnieźnieńsko-poznańskiego Katolickiego Związku Abstynentów (Gniezno), — Ks. Dr. Jan Ciemniewski, prof. gimn., prezes koła P. L. P. (Lwów), — Ks. A. Cząstka, prefekt, prezes koła P. L. P. (Rzeszów), — J. Westfalewicz, starszy asesor, woj., wiceprezes koła P. L. P. (Poznań), — Dr. P. Gantkowski, profesor Uniwersytetu i dziekan wydziału lekarskiego, prezes Katolickiego Związku Abstynantów (Poznań), — A. Kunsdorff, sekretarz okręgu śląskiego Katolickiego Związku Abstynentów (Katowice), — Ks. prob. Niesiotowski, prałat J. Świątobliwości Ojca Św., prezes Polskiego Związku Księży Ab-

stynentów i Związku Bractw Wstrzemięźliwości (Pleszew). — Dr. A. Niesiołowski, redaktor, prezes koła P. L. P. (Poznań), — Sołtanówna, przedstawicielka Katolickiego Związku Polek (Poznań), — Wolska, reprezentantka Narodowej Organizacji Kobiet (Poznań), — Zagłoba Zygler, em. pułkownik, delegat Związku Harcerstwa Polskiego (Warszawa).

Uwaga. Wszelkich informacyj udziela i ofiary przyjmuje Polska Liga Przeciwalkoholowa w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 26, PKO. 200-424.

Wydawnictwa.

W r. 1930 nakładem wydawnictwa „Mas" w Warszawie wydano książkę p. t. „Z pałacu do przytułku" Jana Reytana. Barwna opowieść o tragedji ludzkiej, spowodowanej nałogiem pijaństwa, może się przyczynić do zwalczenia plagi pijaństwa.

Z Komitetu Floty Narodowej.

W Wydziale II Warszawskiego Sądu Okręgowego była rozpatrywana sprawa z powództwa Komitetu Floty Narodowej przeciw redaktorowi i właścicielowi czasopisma „Flota Narodowa" p. Radosławowi Krajewskiemu. Sąd pod przewodnictwem p. Sędziego Leszczyńskiego dn. 20 grudnia r. ub. wydał następujący wyrok: uznać, że jedynie uprawnionym do nazwy „Flota Narodowa" przy wydawaniu pisma jest Komitet Floty Narodowej, zakazać Radosławowi Krajewskiemu względnie jego zastępcom prawnym — wydawania pisma p. n. „Flota Narodowa"; nakazać zniszczenie matryc drukarskich z nagłówkiem „Flota Narodowa", oraz wycofanie numerów czasopisma „Flota Narodowa" wydanych po dniu 20 grudnia 1930 r. Zasądzić od Radosława Krajewskiego na rzecz Komitetu Floty Narodowej sumę złotych 140 (sto czterdzieści) kosztów procesu.

Druk. „Lux", Wilno